

“Making sense of silence”

Lotta Agevall Gross

Institutionen för socialt arbete, Linnéuniversitetet

Cecilia Kjellgren

Institutionen för socialt arbete, Linnéuniversitetet

Johanna Thulin

Institutionen för socialt arbete, Linnéuniversitetet

Verner Denvall

Institutionen för socialt arbete, Lunds Linnéuniversitetet

Mikael Skillmark

Hälsöskolan, Jönköping University

En ökad risk för våld i hemmet under Covid-19-pandemin har lyfts fram i media såväl som i den vetenskapliga litteraturen under de senaste åren. Ökad social isolering har drabbat alla och är känt för att ytterligare öka risken för våld i hemmet (Lanier & Maume, 2009). Social isolering ökar möjligheten till kontroll (Raghavan et al., 2019) och är en stark prediktor för våld i hemmet (Myhill & Hohl, 2019). Ökad social och ekonomisk stress till följd av pandemin, antas också vara en riskfaktor för våld i hemmet (Peterman et al., 2020). Oron handlar både om ökad våldsutsatthet och begränsade möjligheter att söka stöd och skydd på grund av närvaron av en kontrollerande förövare (jfr Jarnecke & Flanagan, 2020)

I en pågående studie undersöker vi hur våldsutsatta kvinnors hjälpsökande påverkats av pandemin och deras uppfattning om huruvida kvalitén på interventioner har påverkats av Covid-19. Ett ytterligare syfte med studien är att undersöka hur professionella aktörer i kommunerna och personal vid kvinnojourer upplever pandemins konsekvenser för deras klienter och hur den påverkar deras insatser. I studien genomförs kvalitativa intervjuer med socialarbetare och chefer inom socialtjänsten samt med personal inom kvinnojourer. Vidare använder vi i anslutning till befintliga delstudier såväl strukturerade intervjuer som djupintervjuer för att undersöka hur våldsutsatta kvinnor uppfattar och upplever att Covid-19 påverkat hjälpsökande samt behandlingens form och innehåll. I pappret kommer vi att presentera berättelser från såväl professionella som kvinnojoursaktiva. Sammanställningen av deras erfarenheter blir en viktig del i den mosaikbild som behöver skapas för att förstå pandemins effekter för kvinnor som utsätts för våld.

Resultat/analys

I samtalen med professionella och kvinnojoursaktiva fann vi att det tidigt fanns en oro för vad pandemin skulle medföra för konsekvenser för våldsutsatta kvinnor. De intervjuade befarade en ökning av antalet stödsökande och gjorde sig på olika sätt redo för att möta de våldsutsattas behov, t.ex. digitala omställningar, informationskampanjer och ändrade öppettider. Stödverksamheterna möttes emellertid inte av en anstormning från våldsutsatta kvinnor. Istället möttes de av en tystnad. Färre kvinnor än vanligt hörde av sig. Tystnaden beskrevs som oroande och olustig. Hur skulle en

förstå den tystnad som uppstod mot bakgrund av den oro som funnits och som finns än idag, när det gäller konsekvenserna av Covid 19 för våldsutsatta? När det förväntade inte inträffar och nya situationer uppstår, finns det ett behov av att skapa mening av det som händer. Ett behov av att förstå och förklara, i detta fall tystnaden, med hjälp av *begripliggörande framställningar*. I pappret kommer vi att presentera en analys av dessa begripliggöranden.